

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 20. mája 2010 *

Vo veci C-138/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale ordinario di Palermo (Taliansko) z 23. januára 2009 a doručený Súdnemu dvoru 15. apríla 2009, ktorý súvisí s konaním:

Todaro Nunziatina & C. Snc

proti

Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader, K. Schiemann,
P. Kūris (spravodajca) a L. Bay Larsen,

generálny advokát: N. Jääskinen,
tajomník: R. Şereş, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. marca 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Arena, avvocato dello Stato,
- Todaro Nunziatina & C. Snc, v zastúpení: G. Bentivegna, avvocato,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Grespan, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh a začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rozhodnutia Komisie SG (95) D/15975 z 11. decembra 1995 týkajúceho sa regionálneho zákona regiónu Sicília č. 27 z 15. mája 1991 o zásahoch v prospech zamestnanosti (štátna pomoc NN 91/A/95) (ďalej len „rozhodnutie z roku 1995“) a rozhodnutia Komisie 2003/195/ES zo 16. októbra 2002 o schéme pomoci, ktorú Taliansko zamýšľa poskytnúť v prospech zamestnanosti v regióne Sicília – C 56/99 (ex N 668/97) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 77, 2003, s. 57), ako aj platnosti týchto rozhodnutí.
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Todaro Nunziatina & C. Snc (ďalej len „Todaro Nunziatina“), spoločnosťou so sídlom na Sicílii (Taliansko), a Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell’Emigrazione della regione Sicilia (ďalej len „amministrazione“) vo veci zaplatenia sumy 45 320,64 eura zvýšenej o zákonné úroky, dlžnej z titulu príspevkov upravených v článku 10 regionálneho zákona regiónu Sicília č. 27 z 15. mája 1991 o zásahoch v prospech zamestnanosti (GURS č. 25 z 18. mája 1991, č. 25, ďalej len „zákon č. 27/91“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- ³ Článok 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1Mim. vyd. 08/001, s. 339;) stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

- c) ‚nová pomoc‘ bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci.“

- ⁴ V rozhodnutí z roku 1995 Komisia Európskych spoločenstiev nevzniesla námietky proti pomoci zamýšľanej v zákone č. 27/91, pretože ju považovala za zlučiteľnú so Zmluvou ES. V tomto rozhodnutí okrem toho Komisia vyzvala predmetný členský štát, aby jej opäť oznámil dotknutý zákon v prípade refinancovania tejto pomoci po roku 1997.

- 5 V bode 10 odôvodnenia rozhodnutia 2003/195 Komisia uviedla, že „článok 11 ods. 1 [regionálneho zákona regiónu Sicília č. 16 z 27. mája 1997 o schválení výdavkov na použitie provízií zapísaných do všeobecných fondov rozpočtu regiónu na rok 1997 (GURS č. 27 z 31. mája 1997, ďalej len „zákon č. 16/97“)] sa týka refinancovania schémy pomoci (NN 91/A/95) pre roky 1997 a 1998 zavedenej článkom 10 [zákona č. 27/91], schválenej Komisiou 14. novembra 1995 a ktorá sa skončila v roku 1996“ [*neoficiálny preklad*].
- 6 Článok 1 rozhodnutia 2003/195 stanovuje:

„Schéma pomoci stanovená v článku 11 ods. 1 regionálneho zákona regiónu Sicília č. 16 z 27. mája 1997, ktorú má Taliansko v úmysle zaviesť, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Túto schému preto nemožno zaviesť.“ [*neoficiálny preklad*]

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Články 9 až 11 zákona č. 27/91 upravujú rôzne formy pomoci na stimuláciu zamestnanosti na Sicílii.

8 Článok 10 zákona č. 27/91 najmä stanovuje:

„1. Regionálny úrad práce, sociálneho zabezpečenia, odborného vzdelávania a emigrácie môže poskytnúť, aj v rámci dohôd stanovených v článku 8 regionálneho zákona č. 35 z 8. novembra 1988, podnikom pôsobiacim v oblasti remeselnej výroby, turizmu a životného prostredia, ako aj zamestnávateľom zapísaným v profesijných zoznamoch, ktorí prijímú zamestnancov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce v zmysle článku 3 zákonného dekrétu č. 726 z 30. októbra 1984, zmeneného a doplneného zákonom č. 863 z 19. decembra 1984, a na základe projektov predbežne schválených regionálnou komisiou pre zamestnanosť, príspevky k odmenám zodpovedajúce:

- a) 30 % odmeny, ktorá prislúcha pracovníkovi pri uplatnení kolektívnej zmluvy odvetvia, na celú dobu trvania zmluvy o vykonaní stáže a práce. Toto percento sa zvýši na 50 % v prípade, že k prijatiu do zamestnania dôjde pri realizácii projektov v súlade s dohodami stanovenými v článku 8 regionálneho zákona č. 35 z 8. novembra 1988, ako aj v prípadoch stanovených v odseku 2 článku 9,
- b) 50 %, 40 % a 25 % odmeny, ktorá prislúcha pracovníkovi pri uplatnení kolektívnej zmluvy odvetvia, pomerne za prvý, druhý a tretí rok v prípade ponechania v pracovnom pomere na dobu neurčitú pracovníkov, ktorí boli prijatí na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce. Príspevky sa zvýšia na 65 %, 50 % a 50 % pomerne za prvý, druhý a tretí rok v prípadoch stanovených v článku 9 ods. 2.

2. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na prijatia pracovníkov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce uskutočnené v období medzi prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudol účinnosť tento zákon a 31. decembrom 1996 pod podmienkou, že podniky v predchádzajúcich dvanástich mesiacov neznížili počet zamestnancov. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia tiež na prípady, v rámci

zásahov stanovených v písmene b), v ktorých sa vo vyššie uvedenom období potvrdilo ponechanie v pracovnom pomere na dobu neurčitú pracovníkov, ktorí boli pred týmto obdobím prijatí na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce.

...

- 9 Článok 11 ods. 1 zákona č. 16/97 stanovuje:

„Na účely uvedené v článku 10 [zákona č. 27/91] je na rozpočtový rok 1997 schválený dodatočný výdavok vo výške 82000 miliónov lír (kapitola 33709). Lehota 31. decembra 1999 stanovená v článku 69 regionálneho zákona č. 6 zo 7. marca 1997 sa týka aj zásahov uvedených v článkoch 9 a 10 [zákona č. 27/91] v znení neskorších zmien a doplnení.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že spoločnosť Todaro Nunziatina predložila amministrazione žiadosť o pomoc podľa článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91 na prijatie dvoch zamestnancov do zamestnania na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce, zmluvy, ktoré boli neskôr zmenené na zmluvy na dobu neurčitú. Na tento účel predložila šesť žiadostí o príspevky vzťahujúcich sa na obdobie od 1. júna 1996 do 30. septembra 1999.

11 Keďže amministrazione jej požadovanú pomoc nezaplatila, Todaro Nunziatina podala proti nej žalobu na Tribunale ordinario di Palermo s cieľom dosiahnuť zaplatenie sumy 45 320,64 eura zvýšenej o zákonné úroky. Amministrazione sa proti tejto žalobe bráni v podstate tvrdením, že nemôže priznať túto pomoc z dôvodu rozhodnutia 2003/195.

12 Za týchto okolností Tribunale ordinario di Palermo rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Keďže schéma pomoci (označená pod č. NN 91/A/95), zavedená regiónom Sicília článkom 10 [zákonu č. 27/91], stanovila mechanizmus poskytnutia príspevkov na určitý počet rokov, minimálne na dva roky a maximálne na päť rokov (na 2 roky pri prijatí pracovníkov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce plus maximálne 3 roky v prípade zmeny vzťahu založeného na zmluve o vykonaní stáže a práce na zmluvu na dobu neurčitú), mala [Komisia] [rozhodnutím z roku 1995], ktorým povolila jej uplatnenie, v úmysle:

- povoliť túto celkovú časovú a finančnú úpravu podpory (2 roky + 3 roky), alebo naopak
- považovala za prijateľné, výlučne a subsidiárne, poskytnutie príspevkov pre prijatie pracovníkov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce (na dva roky, ktoré tieto trvajú) alebo poskytnutie príspevkov v prípade zmeny zmlúv pracovníkov prijatých na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce na zmluvu na dobu neurčitú (na tri roky od tejto zmeny)?

2. Má sa lehota na poskytnutie štátnej pomoci – rozpočtový rok 1997, stanovená [Komisiou] v [rozhodnutí z roku 1995] v rámci povolenia schémy pomoci zavedenej článkom 10 [zákona č. 27/91], chápať ako:

- počiatočný predpoklad výdavkov na pomoc určenú na vyplatenie v nasledujúcich rokoch (v závislosti od rôznych možných výkladov vyššie uvedenej povolenej pomoci), alebo skôr ako
- konečná lehota na materiálne vyplatenie samotných príspevkov zo strany príslušných regionálnych orgánov?

3. Mohol (a mal) región Sicília konkrétne uplatniť predmetnú schému pomoci pre všetky povolené roky (to znamená 2 + 3) pri prijatí pracovníkov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce v zmysle článku 10 [zákona č. 27/91], napríklad 1. januára 1996, a teda v lehote na uplatnenie pomoci stanovenej v [rozhodnutí z roku 1995], a to aj vtedy, keď ako v uvedenom príklade malo uplatnenie povolenej schémy pomoci za následok materiálne vyplatenie príspevku až k 31. decembru 2001 (t. j. 1996 + 5 rokov = 2001)?

4. Bolo zámerom [Komisie], keď v rozhodnutí č. 2003/195... v článku 1 uviedla, že: „schéma štátnej pomoci stanovená v článku 11 ods. 1 [zákona č. 16/97], ktorú má

Taliansko v úmysle zaviesť, je nezlučiteľná so spoločným trhom. Túto schému preto nemožno zaviesť [*neoficiálny preklad*]:

- odprieť povolenie na ,novú‘ schému pomoci stanovenú článkom 11 [zákona č. 16/97], pretože ju považovala za ,samostatnú‘ schému určenú na predĺženie obdobia na uplatnenie pomoci zavedenej článkom 10 [zákona č. 27/91] po lehote 31. decembra 1996, zahrnúť do nej aj výdavky z prijatí pracovníkov a/alebo zmien zmlúv uskutočnených v rokoch 1997 a 1998,

- alebo mala naopak týmto rozhodnutím v úmysle skutočne zabrániť danému regiónu v doplnení finančných zdrojov na účely zabránenia konkrétnemu vyplateniu štátnej pomoci zavedenej článkom 10 [zákona č. 27/91] aj pre prijatia pracovníkov a/alebo zmeny zmlúv uskutočnené pred 31. decembrom 1996?

5. Ak by sa [rozhodnutie 2003/195] vykladalo v zmysle prvej hypotézy uvedenej v otázke č. 4, je toto rozhodnutie zlučiteľné s výkladom článku [87 ES], ktorý vykonala Komisia na základe analogických prípadov týkajúcich sa úľav na odvodoch na pracovníkov na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce v zmysle svojho rozhodnutia 2000/128/ES z 11. mája 1999 [ktorého predmetom sú schémy pomoci vykonané Talianskom o opatreniach na účely zamestnanosti [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 42, 2000, s. 1)] (... a na ktoré je výslovný odkaz v zamietavom rozhodnutí z roku 2002) a rozhodnutia 2003/739/ES z 13. mája 2003 [o štátnej pomoci, ktorú Taliansko zamýšľa poskytnúť v prospech zamestnanosti v regióne Sicília [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 267, s. 29)]...?

6. Ak by sa [rozhodnutie 2003/195] vykladalo v zmysle druhej hypotézy uvedenej v otázke č. 4, ako treba vykladať predchádzajúce rozhodnutie o povolení pomoci,

vezmúc do úvahy dvojité význam, ktorý možno priradiť prídavnému menu ‚dodatočné‘: ‚dodatočné vo vzťahu k rozpočtu určenému v rozhodnutí Komisie‘, alebo ‚dodatočné vo vzťahu k financovaniu stanovenému regiónom iba do rozpočtu roku 1996‘?

7. Napokon, ktoré pomoci sa majú považovať za oprávnené a ktoré za neoprávnené podľa Komisie?
8. Ktorý z účastníkov tohto konania [Todaro Nunziatina alebo amministrazione] má povinnosť preukázať, že rozpočet stanovený samotnou Komisiou nebol prekročený?
9. Má prípadné uznanie zákonných úrokov z omeškania platieb príspevkov považovaných za oprávnené a prípustné, v prospech podnikov, ktoré sú príjemcami pomoci, vplyv na možné prekročenie rozpočtu pôvodne povoleného rozhodnutím z roku 1995...?
10. V prípade, že má vplyv na toto prekročenie rozpočtu, akú úrokovú sadzbu treba uplatniť?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti druhej, piatej a ôsmej otázky

O prípustnosti piatej otázky

— Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

- ¹³ Komisia sa domnieva, že táto otázka sa týka platnosti rozhodnutia 2003/195. Podľa nej sa vnútroštátny súd snaží zistiť, či je toto rozhodnutie zlučiteľné s výkladom článku 87 ES, ktorý Komisia sledovala v rozhodnutiach 2000/128 a 2003/739. Komisia v tejto súvislosti uvádza, že piata otázka nemá nijaký význam pre riešenie sporu vo veci samej.
- ¹⁴ Todaro Nunziatina tvrdí, že táto otázka je na účely rozhodnutia vo veci samej irelevantná, keďže rozhodnutia 2000/128 a 2003/739 sa týkajú iných situácií, ako je situácia dotknutá vo veci samej.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 15 Otázka smerujúca k posúdeniu platnosti rozhodnutia 2003/195 bola položená vnútroštátnym súdom.
- 16 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže rozhodnúť, že neodpovie na prejudiciálnu otázku o posúdení platnosti aktu Spoločenstva, ak je zjavné, že posúdenie požadované vnútroštátnym súdom nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej (rozsudok z 10. januára 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a i., C-222/04, Zb. s. I-289, bod 75, ako aj už citovaná judikatúra).
- 17 Rozhodnutie 2003/195 skúma zlučiteľnosť článku 11 ods. 1 zákona č. 16/97 týkajúceho sa refinancovania schémy pomoci pre roky 1997 a 1998 zavedenej článkom 10 zákona č. 27/91, ktorý bol schválený rozhodnutím z roku 1995 s článkom 87 ES a nasl.
- 18 Rozhodnutie 2000/128 naopak skúma zlučiteľnosť všetkých pomoci v prospech zamestnanosti vykonaných na národnej úrovni Talianskou republikou, iných ako tých, ktoré sú dotknuté rozhodnutím 2003/195 s článkom 87 ES a nasl. a pripúšťa, že tieto pomoci sú čiastočne zlučiteľné so spoločným trhom.
- 19 Rozhodnutie 2003/739 okrem toho tiež rieši refinancovanie schémy pomoci zamestnanosti v regióne Sicília na obdobie rokov 2000 – 2006 s ohľadom na článok 87 ES a nasl., schválenej Komisiou 25. februára 1998 a založenej na regionálnom zákone č. 30/97, ktorý upravoval pomoc vo forme celkového oslobodenia od nákladov na maximálne obdobie šiestich rokov v prípade vytvorenia pracovných miest spojených alebo nespojených s investíciou.

- ²⁰ Ďalej treba konštatovať, že vnútroštátny súd nepredložil nijaké vysvetlenie, pokiaľ ide o rozdielny výklad článku 87 ES, ktorý majú podávať vyššie uvedené rozhodnutia 2000/128 a 2003/739.
- ²¹ V každom prípade sa rozhodovacia prax Komisie týkajúca sa iných vecí, akými sú rozhodnutia 2000/128 a 2003/739, nemôže dotknúť platnosti rozhodnutia 2003/195, ktorá sa môže posúdiť iba z hľadiska objektívnych pravidiel Zmluvy.
- ²² V dôsledku toho je piata otázka vyhlásená za neprípustnú.

O prípustnosti druhej a ôsmej otázky

— Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

- ²³ Todaro Nunziatina sa domnieva, že druhá prejudiciálna otázka je neprípustná z dôvodu, že sa domáha výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorý nepatrí do právomoci Súdneho dvoru.

- ²⁴ Komisia a amministrazione poukazujú na neprípustnosť ôsmej otázky z dôvodu, že aspekt práva Spoločenstva, ktorého výklad žiada vnútroštátny súd, nie je jasne identifikovateľný.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- ²⁵ Je potrebné pripomenúť, že len vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za prijaté súdne rozhodnutie, prináleží, aby s ohľadom na konkrétne okolnosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (pozri najmä rozsudky zo 17. júna 1999, Piaggio, C-295/97, Zb. s. I-3735, bod 24 a citovanú judikatúru, ako aj z 9. marca 2010, ERG a i., C-378/08, Zb. s. I-1919, bod 73).

- ²⁶ V prvom rade stačí konštatovať, že druhá otázka spočívajúca vo výklade pojmu „lehota na poskytnutie štátnej pomoci – rozpočtový rok 1997“ súvisí s rozhodnutím z roku 1995 a má priamy vplyv na riešenie sporu vo veci samej, a v druhom rade, že ôsma otázka nie je úplne bez akéhokoľvek vzťahu s rozhodnutím z roku 1995, pretože má za následok umožniť vnútroštátnemu súdu konštatovať stav čerpania rozpočtu poskytnutého na pomoc upravenú v tomto rozhodnutí.

- ²⁷ Na druhú a ôsmu prejudiciálnu otázku preto treba odpovedať.

O prvej až tretej prejudiciálnej otázke

- ²⁸ Svojou prvou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, vnútroštátny súd žiada Súdny dvor o výklad rozhodnutia z roku 1995 s cieľom určiť jeho dosah.
- ²⁹ V tejto súvislosti treba konštatovať, že rozhodnutím z roku 1995 Komisia rozhodla nevzniesť námietku proti schéme pomoci v prospech zamestnanosti upravenej zákonom č. 27/91.
- ³⁰ Táto schéma pomoci zavedená regiónom Sicília mala za cieľ podporiť vzdelávanie a vytváranie pracovných miest. Mala sa uplatniť od roku 1991, ale Komisii bola oznámená talianskou vládou podľa článku 88 ods. 3 ES až 18. mája 1995.
- ³¹ Na účely výkladu rozhodnutia z roku 1995 treba nielen preskúmať jeho samotné znenie, z ktorého bolo v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 21. decembra 1995 uverejnené iba zhrnutie, ale tiež poukázať na oznámenie opatrení vykonaných talianskou vládou 18. mája 1995.
- ³² Z preskúmania týchto listín vyplýva, že takto oznámené pomoci sú tými, ktoré sú uvedené v článkoch 9 až 11 zákona č. 27/91 a pre ktoré sa prijalo ročné rozdelenie rozpočtu s cieľom zabezpečiť ich financovanie.

- 33 Vzhľadom na otázky položené vnútroštátnym súdom treba obmedziť preskúmanie dosahu rozhodnutia z roku 1995 na článok 10 zákona č. 27/91.
- 34 Tento článok 10 v podstate upravuje dve pomoci zamestnanosti. Prvá spočíva v priznaní príspevku rovnajúceho sa 30 % alebo 50 % odmeny zamestnancov prijatých do zamestnania na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce na celé trvanie zmluvy pod podmienkou, že zamestnanci boli prijatí v priebehu obdobia medzi prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, keď nadobudol účinnosť zákon č. 27/91, a 31. decembrom 1996.
- 35 Druhá spočíva v priznaní regresívneho príspevku pohybujúceho sa od 50 % až do 25 % odmeny zamestnancov v prípade zmeny takejto zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú počas prvých troch rokov tejto zmluvy pod podmienkou, že táto zmena nastala v priebehu obdobia medzi prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, keď nadobudol účinnosť zákon č. 27/91, a 31. decembrom 1996 a týka sa zamestnancov prijatých pred týmto obdobím.
- 36 Následne preto po prvé treba konštatovať, že tieto dve pomoci nemožno časovo kumulovať na jedného zamestnanca, pretože na to, aby bolo možné čerpať druhú pomoc na základe zmeny zmluvy na dobu určitú, musí byť zamestnanec prijatý do zamestnania pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 27/91.
- 37 Po druhé zaplatenie schválených súm z titulu priznanej pomoci sa môže, s výhradou uplatniteľných vnútroštátnych rozpočtových pravidiel, vykonať po 31. decembri 1996.

- 38 Naopak, skutočnosť rozhodujúca na vznik pomoci, a to prijatie zamestnanca do zamestnania v prvom prípade alebo zmena zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú v druhom prípade, musí nastať pred 31. decembrom 1996.
- 39 Okrem toho, ako vyplýva z opisu pripojeného k vyššie uvedenému oznámeniu z 18. mája 1995, rozpočtové prostriedky schválené Komisiou pre obe tieto pomoci upravené v článku 10 zákona č. 27/91 dosahujú pre roky 1991 až 1996 výšku 159 miliárd lír, a to približne 79,5 milióna eur.
- 40 V tejto súvislosti treba uviesť, že rozhodnutie z roku 1995 sa obmedzuje na stanovenie limitu záväzku rozpočtových prostriedkov a nespresňuje ani nezasahuje do platobných pravidiel týchto pomoci, ktoré sú upravené vnútroštátnymi ustanoveniami.
- 41 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na prvú až tretiu otázku treba odpovedať tak, že rozhodnutie z roku 1995 sa má vykladať ako rozhodnutie, ktoré uznalo zlučiteľnosť so spoločným trhom schémy pomoci zloženej z dvoch opatrení upravených v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91, ktoré nemôžu byť kumulované a ktorých skutočnosť rozhodujúca na vznik, a to prijatie zamestnanca do zamestnania alebo zmena zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú, musí nastať pred 31. decembrom 1996, avšak zaplatenie pomoci, na ktoré priznávajú nárok, sa môže uskutočniť aj po tomto dni, pokiaľ tomu nebránia uplatniteľné vnútroštátne rozpočtové a finančné pravidlá a budú dodržané rozpočtové prostriedky schválené Komisiou.

O štvrtej, šiestej a siedmej prejudiciálnej otázke

- ⁴² Svojou štvrtou, šiestou a siedmou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor o výklad článku 1 rozhodnutia 2003/195 na účely určenia, či pomoc, o ktorej sa vyjadruje toto rozhodnutie, je novou pomocou.
- ⁴³ V článku 1 rozhodnutia 2003/195 Komisia vyhlásila za nezlučiteľnú so spoločným trhom schému pomoci upravenú v článku 11 ods. 1 zákona č. 16/97.
- ⁴⁴ Tento článok zo zreteľom na odôvodnenie č. 10 tohto rozhodnutia upravuje refinancovanie schémy pomoci pre roky 1997 a 1998 zavedenej článkom 10 zákona č. 27/91 na dodatočnú sumu 82 miliárd lír, a to približne 42,3 milióna eur.
- ⁴⁵ V tejto súvislosti treba považovať za novú pomoc v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 „všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci“.
- ⁴⁶ Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že za novú pomoc je nutné považovať opatrenia prijaté po nadobudnutí platnosti Zmluvy, ktorých cieľom je zavedenie alebo zmena pomoci, pričom je potrebné spresniť, že zmeny sa môžu týkať buď existujúcej pomoci, alebo pôvodných projektov oznámených Komisii (rozsudok z 23. februára 2006, Atzeni a i., C-346/03 a C-529/03, Zb. s. I-1875, bod 51, ako aj citovaná judikatúra).

- 47 Z toho vyplýva, že súčasnou úpravou zvýšenia rozpočtu schváleného pre schému pomoci upravenú v článku 10 zákona č. 27/91, v predmetnej veci vysokú až do 50 %, a predĺženia o dva roky obdobia, v priebehu ktorého boli tieto podmienky na priznanie tejto schémy uplatniteľné, článok 11 ods. 1 zákona č. 16/97 vytvoril novú pomoc odlišnú od pomoci upravenej rozhodnutím z roku 1995. Iba táto nová pomoc bola Komisiou v rozhodnutí 2003/195 vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- 48 Prijatia zamestnancov do zamestnania na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce alebo zmeny zmlúv o vykonaní stáže a práce na zmluvy na dobu neurčitú vykonané od 1. januára 1997 preto už nemôžu byť podkladom na priznanie nijakej pomoci.
- 49 V dôsledku toho treba na štvrtú, šiestu a siedmu otázku odpovedať tak, že článok 1 rozhodnutia 2003/195 sa má vykladať v tom zmysle, že schéma pomoci upravená v článku 11 ods. 1 zákona č. 16/97 predstavuje novú pomoc odlišnú od pomoci upravenej v článku 10 zákona č. 27/91. Tento článok 1 bráni priznaniu príspevkov na všetky prijatia zamestnancov do zamestnania na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce alebo zmeny zmlúv o vykonaní stáže a práce na zmluvy na dobu neurčitú vykonané od 1. januára 1997.

O ôsmej prejudiciálnej otázke

- 50 Svojou ôsmou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada o určenie účastníka konania, ktorý má povinnosť preukázať, že rozpočtové prostriedky schválené na pomoci upravené v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91 a povolené rozhodnutím z roku 1995 neboli vyčerpané.

- 51 V prvom rade treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bodoch 39 a 40 tohto rozsudku, rozpočtové prostriedky prijaté rozhodnutím z roku 1995 sú tými, ktoré sú schválené regiónom Sicília pre schému pomoci upravenú v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91 tak, ako boli určené v oznámení o opatreniach, ktoré talianska vláda zaslala Komisii 18. mája 1995.
- 52 V druhom rade treba konštatovať, že rozhodnutie z roku 1995 má za účinok schválenie schémy pomoci tým, že ju vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom, ale nie jej nanútenie dotknutému členskému štátu.
- 53 Cieľom a účinkom rozhodnutia z roku 1995 teda nie je zaviazat' Taliansku republiku priznať pomoc uvedenú v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91, ale povoliť zavedenie tejto pomoci, ak je to jej vôľa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. novembra 2008, *Foselev Sud-Ouest*, C-18/08, Zb. s. I-8745, bod 16).
- 54 V dôsledku toho pri neexistencii právnej úpravy Spoločenstva v danej oblasti je úlohou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu definovať postupy a dôkazné pravidlá určené na stanovenie, že rozpočtové prostriedky schválené pre schému pomoci povolenú rozhodnutím z roku 1995 neboli prekročené.
- 55 Treba však zdôrazniť, že vnútroštátne orgány musia byť spôsobilé odôvodniť najmä na žiadosť Komisie stav platieb schémy pomoci, ak, ako je to v prípade rozhodnutia z roku 1995, sa Komisia vyslovila vo vzťahu k schéme, pre ktorú členský štát upravil maximálne rozpočtové prostriedky, ktoré sa môžu individuálne použiť pre príjemcov tejto schémy.

- 56 Na ôsmu otázku preto treba odpovedať tak, že je úlohou dotknutého členského štátu určiť účastníka konania, ktorý musí preukázať, že rozpočtové prostriedky priznané na opatrenia uvedené v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91 a povolené rozhodnutím z roku 1995 neboli vyčerpané.

O deviatej a desiatej prejudiciálnej otázke

- 57 Svojou deviatou a desiatou prejudiciálnou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či suma zákonných úrokov prípadne dlžných regiónom Sicília v prípade omeškania so zaplatením pomoci sa má zahrnúť do sumy rozpočtových prostriedkov schválených rozhodnutím z roku 1995 a v prípade kladnej odpovede, akú úrokovú sadzbu treba uplatniť.

- 58 V tomto ohľade je potrebné najskôr pripomenúť, že článok 88 ods. 3 prvá veta ES stanovuje povinnosť členských štátov oznámiť zámery v súvislosti s poskytnutím alebo upravením pomoci (rozsudok z 12. februára 2008, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Zb. s. I-469, bod 33).

- 59 Podľa článku 88 ods. 3 druhej vety ES, ak Komisia usúdi, že oznámený zámer nie je zlučiteľný so spoločným trhom v zmysle článku 87 ES, bezodkladne začne konanie stanovené v článku 88 ods. 2 ES (rozsudok CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, už citovaný, bod 34).

- 60 V súlade s článkom 88 ods. 3 poslednou vetou ES členský štát, ktorý má v úmysle poskytnúť pomoc, nemôže vykonať navrhované opatrenia, pokiaľ Komisia vo veci

nerozhodla s konečnou platnosťou (rozsudok CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, už citovaný, bod 35).

- ⁶¹ Účelom zákazu stanoveného v tomto ustanovení je zabezpečiť, aby účinky pomoci nenastali predtým, ako mohla Komisia v primeranej lehote podrobne preskúmať plán pomoci a prípadne začať konanie uvedené v druhom odseku toho istého článku (rozsudky zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, nazývaný „Boussac Saint Frères“, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 17, a CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, už citovaný, bod 36).
- ⁶² Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že rozhodnutie z roku 1995 považuje schému pomoci upravenú v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 27/91 za zlučiteľnú so spoločným trhom až odo dňa vydania tohto rozhodnutia, akékoľvek oneskorené zaplatenie pomoci môže mať za následok vznik úrokov iba pre sumy pomoci dlžné po tomto dni.
- ⁶³ V druhom rade, ako vyplýva z odpovede na ôsmu otázku, právo získať zaplatenie úrokov v prípade oneskorenej platby pomoci, postupy a úrokové sadzby uplatniteľné na tieto úroky vyplývajú z vnútroštátneho práva.
- ⁶⁴ Treba však spresniť, že rozhodnutie z roku 1995 sa týka iba pomoci upravenej zákonom č. 27/91, osobitne v jeho článku 10 ods. 1 písm. a) a b), v rozsahu rozpočtových prostriedkov uvedených v oznámení talianskej vlády o opatreniach z 18. mája 1995.
- ⁶⁵ Naopak, suma úrokov prípadne dlžných v prípade oneskorenej platby týchto pomoci nemôže predstavovať celkom alebo čiastočne pomoc, a preto ani nemôže byť započítaná na príslušné určené rozpočtové prostriedky.

- ⁶⁶ Z vyššie uvedeného vyplýva, že na deviatu a desiatu otázku treba odpovedať tak, že suma zákonných úrokov prípadne dlžných v prípade oneskorenej platby pomoci schválenej rozhodnutím z roku 1995 na obdobie po tomto rozhodnutí sa nemôže zahrnúť do sumy rozpočtových prostriedkov schválených týmto rozhodnutím. Úroková sadzba a postupy uplatnenia tejto sadzby vyplývajú z vnútroštátneho práva.

O trovách

- ⁶⁷ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Komisie SG (95) D/15975 z 11. decembra 1995 týkajúce sa regionálneho zákona regiónu Sicília č. 27 z 15. mája 1991 o zásahoch v prospech zamestnanosti (štátna pomoc NN 91/A/95) sa má vykladať ako rozhodnutie, ktoré uznalo zlučiteľnosť so spoločným trhom schémy pomoci zloženej z dvoch opatrení upravených v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) tohto regionálneho zákona č. 27/91, ktoré nemôžu byť kumulované a ktorých skutočnosť rozhodujúca na vznik, a to prijatie zamestnanca do zamestnania alebo zmena zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú, musí nastať pred 31. decembrom 1996, no zaplatenie pomoci, na ktoré priznávajú nárok, sa môže uskutočniť aj po tomto dni, pokiaľ tomu nebránia uplatniteľné vnútroštátne rozpočtové a finančné pravidlá a budú dodržané rozpočtové prostriedky schválené Komisiou Európskych spoločenstiev.**

2. Článok 1 rozhodnutia Komisie 2003/195/ES zo 16. októbra 2002 o schéme pomoci, ktorú Taliansko zamýšľa poskytnúť v prospech zamestnanosti v regióne Sicília – C 56/99 (ex N 668/97), sa má vykladať v tom zmysle, že schéma pomoci upravená v článku 11 ods. 1 regionálneho zákona regiónu Sicília č. 16 z 27. mája 1997 o schválení výdavkov na použitie provízií zapísaných do všeobecných fondov rozpočtu regiónu na rok 1997 predstavuje novú pomoc odlišnú od pomoci upravenej v článku 10 regionálneho zákona regiónu Sicília č. 27 z 15. mája 1991 o zásahoch v prospech zamestnanosti. Tento článok 1 bráni priznaniu príspevkov na všetky prijatia zamestnancov do zamestnania na základe zmluvy o vykonaní stáže a práce alebo zmeny zmlúv o vykonaní stáže a práce na zmluvy na dobu neurčitú vykonané od 1. januára 1997.
3. Je úlohou dotknutého členského štátu určiť účastníka konania, ktorý musí preukázať, že rozpočtové prostriedky priznané na opatrenia uvedené v článku 10 ods. 1 písm. a) a b) regionálneho zákona regiónu Sicília č. 27 z 15. mája 1991 o zásahoch v prospech zamestnanosti a povolené rozhodnutím SG (95) D/15975 neboli vyčerpané.
4. Suma zákonných úrokov prípadne dlžných v prípade oneskorenej platby pomoci schválenej rozhodnutím SG (95) D/15975 na obdobie po tomto rozhodnutí sa nemôže zahrnúť do sumy rozpočtových prostriedkov schválených týmto rozhodnutím. Úroková sadzba a postupy uplatnenia tejto sadzby vyplývajú z vnútroštátneho práva.

Podpisy